

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartási czikkek stb. intézendők.

Nyilvántartási czikkek soronként 10 kr-ért közöltnak.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogatáért 4 krajczár. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Szekelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Szekelyföld“ kiadó-hivatala.

Mit kell tennünk az újévben?

K.-Vásárhelyt, 1890. január 4.

II.

Röviden leírtuk volt előbbi cikkünkben, hogy miképpen lehetne s kellene Kézdi-Vásárhely város határát kibővíteni, hogy azáltal a szabad terjeszkedés feltételét megszerezve, a város képviselete és tanácsa megkezdhesse azon tervek életbeléptetését, mik a város jövő haladását célozzák.

Ezen tervek egyikét t. i.: telkek vásárlása által szabad tereket alkotni röviden említettük volt, s most már áttérünk a többi tervekre.

A város képviselete — számot vetve a piac szűk voltával — régen belátta, hogy azon segítenie kell s évek előtt a legkedvesebb reményei közé sorozta, az ugynevezett Cserey-telek megvásárlását. Régen belátta azt nálunk mindenki, hogy e nagy telekre, mely a piacról kiindulva a várost fél szé-

lességben átmetszi — feltétlenül szükségünk van, bármily áldozatba is kerüljön annak megszerzése, s míg az elődök csak a reménységnél maradtak, addig az utódok már eszközről is kezdettek gondoskodni a vásár megajthetése iránt.

Ezt bizonyítja a képviselőtestületnek azon épületes és igazán bölcs elhatározása, hogy az új iskolaépületre, már korábban megszavazott 10% pótdából begyűlt és e célra takarékpénztárilag külön kezelt tőkét a Cserey-telek vásárlására, mint előleget átgengedte, úgy fogván fel a dolgot, hogy a tőke úgy is eredeti rendeltetésére lesz felhasználva, mennyiben ezen a teleken fog felépülni egykor az új iskola is.

Természetesen akadtak olyanok is — többnyire azok — a kik nagyobb barátai a nevelésügynek, mint magának a városnak, kik nem igen voltak megelégedve, hogy az iskola építése ismét egy pár évre elodáztassék, azonban mi a legnagyobb értékű szempontot a város haladását tekintve, nagyon is helyesnek ismerjük el, hogy a rendelkezés alatt álló tőke telek vásárlására fordíttassék, úgy gondolkozván, hogy ha ezt az alkalmat a város elszálasztja, soha és semmi pénzáldozat árán nem fog kapni egy olyan telket, mely céljainak annyira megfelelne.

A vásár még nem köttetett meg, de az előzetes alkudozások megkezdődtek s ezzel e nagy fontosságú ügy is a megvalósulás stadiumába lépett.

Most, hogy a város kedvezőbb anyagi helyzetbe jutott, ez eszmét ismét tárgyalás alá kell vennünk és soha egy perczig sem szabad engedni, hogy a felszínről lettünk, mert azt joggal merjük állítani, hogy a város jobb és üdvösebb célra pénzét nem fordíthatja.

— Mondjad csak, Józefa, miként vélekedel te a boszorkány felől?

— Oh! én nagyon félek tőle.

— Én is; szeretnék visszafordulni.

— Ugyan ne legyetek oly félénkek. Hiszen már közel kell lennünk célunkhoz. Hallod-e, öreg, — e szavakkal fordul egy néger nőhöz, ki egy rongyos viskó előtt ült — nem mondanád meg, hol lakik itt a boszorkány?

Az öreg felemelkedett lassan és kérdő pillantást vetett a három leányra.

— Tudtommal nem lakik itt boszorkány — mondá nyugodtan és vontatva.

— Mi azt az öreg rabszolgánót értjük, — egészíté ki Józefa, ki egykor nagynénémnél, Renaudinnal szolgált, kit Euphemának hívnak.

— Az én vagyok.

Ijedten lépett vissza a három leány; bámulva és reszketve néztek az előttük álló asszonyra. Nem, az nem volt előttük az a szegény néger nő, ki rabszolgaságban született, a munkától és kortól megöregült; az mint jósló sibylla tűnt fel előttük, melynek homlokáról leolvassák az ítéletet.

III. A jóslat.

— Miért reszketnek, nemes kreolák? — kérde az öreg szomorú, szelid hangon. — Lépjének közelebb. Ismerem a természet titkait és olvasom a kéz vonásaiból a jövőt. Ide a balkezed, szép gyermek!

És megragadva a legközelebb állónak kezét, folytatá:

— Kegyedet Coralynak hívják. Nejvéé lesz egy nemes embernek itt, e szigeten; napjait nagy-

Nyerne a város egy olyan területet, melyre mindazon épületeket áthelyezhetné, miket a már el nem ódázható szükség követel, ugyanint iskola, modern szálló s esetleg laktanya stb. s ezenkívül lenne tágas és kényelmes vásártér s egy pompás széles nyílt utcája. Minden kétséget kizárólag ez a telek van hivatva a jövő K.-Vásárhelyből egy darab mintát bemutatni.

Mi erősen hisszük, hogy ezek a szép tervek közel állanak a megvalósuláshoz és már ennek az évnek vége K.-Vásárhely város tulajdonában találja a Cserey-teleket.

El nem halasztható továbbra az utcák s járdák jó karba helyezése felől is gondoskodni, mert igazán méltán híres rossz közvetérből városunk. Az igazság kedvéért meg kell azt jegyeznünk, hogy utcáink közvetébe annyi pénz lett befektetve, hogy akár ezüsttel is ki lehetett volna burkolni, de a rossz anyag s rossz munka csak silány eredményeket szülhet. A régi rendszerrel tehát szakítani kell, jó anyagot, szakértő munkásokat kell alkalmazni, bizonyosan nem lesz sárba dobva pénzünk. Ez a kérdés is a legközelebbi jövőben megoldandók közé tartozik, s reméljük a tanács gondoskodni fog, hogy előterjesztéseit mihamarabb megtegye.

A hasznosok után talán nem árt, ha a mulatságosokról beszélünk.

Ilyennek tartjuk a sétatért, melyet eddig városunk teljesen nélkülözött.

Kézdi-Vásárhely város e tekintetben is unikum. Még a legparányibb városnak is van a mai világban egy üdülő helye, mely a kellemes szórakozáson kívül a társadalmi élet egy élénk gyűpontja szokott lenni, de nálunk, ha valaki munkája után üdülni, szórakozni akart, vagy a mezőn kellett keresnie, vagy a lábficzamító szűk járdákon kell magát azon hibben ringatni, hogy ő most élvez.

számu, boldog családban fogja tölteni és itt, e házában fogja befejezni.

Nos, kedves olvasó, Euphemianak némileg igaza volt: B. Coraly egy quadeloupi nemes emberhez, St. U. urhoz, ment nőül, mivel es egyetlen leányával később Franciaországba költözött.

Zenobia, megnyugtatta e szavak és még inkább a néger nő szelid hangja által, közelebb lépett.

— Mondd meg nekem is a jövőt, jó Euphemia! — így szóla, oda tartva a kezét.

Euphemia hosszasan szemlélte a kicsiny kéz vonásait.

— Kegyed boldog és boldogtalan is lesz — mormogá oda. — Kegyedre nagy szerencsétlenség vár. De menekülj a tengeren át és a baj le fog csendesedni. És most kegyeden a sor, Józefa kisasszony — mondá az öreg, Józefához fordulva.

— Nem tudnád-e világosabban leírni a jövőmet? — kérde Zenobia nevetve.

— Nem — válaszola Euphemia. — Keze vonásai oly különösek, hogy belőlük alig lehet valamit kiolvasni. Kegyednek sokat kell átélnie, de jellemző szilárdsága megmenti. Kegyed száz évig fog élni.

Zenobia azonban nem élt száz évig. Odahagyta St. Martinique szigetét, hogy Franciaországba költözzék. A hajót, melyen utazott, kétszer támadták meg az afrikai tengeri rablók. Zenobia kezükbe esett; Konstantinápolyba vitették, hol anyja lett a később dicsőségesen uralkodó Mahmud szultánnak. Meghalt 1811-ben, 51 éves korában.

(Folytatása következik.)

A „Szekelyföld“ tárczája.

J ó z e f a.

Németből.

II. Euphemia.

A gazdag, tropikus mezőn három leányka haladt; 12—14—15 évesek lehettek.

— Hallod-e, Józefa, — mondá az egyik — tudod-e, hol lakik a sibylla?

— Ugy tudom, itt a közelben valahol; de félek, hogy megbánjuk, ha őt felkeressük.

— Ettől félek én is, — mondá Zenobia — szeretnék visszafordulni.

— Ugyan mit! Csak előre! Egy negyedóra és ott vagyunk.

— Vajjon mit jósol majd? Dobog a szívem, ha reá gondolok!

— Hogyan, Józefa, hát még sohasem kérdezted meg?

— Isten mentsen! Inkább megkérdem kövecseimet.

— Kövecseidet?

— Igen, és biztosíthatlak, hogy nem csalnak. Megmondom, hogyan kell velük elbánni. Például, ha tudni akarjátok, hogy visznek-e bálba: vesztetek a kövecset, bizonyos távolságban egy kókuszfa elé álltok s feléje hajítjátok; ha eltaláljátok a célt, bálba mentek; ha nem, akkor: adieu, szerencse!

— Ha gyorsabban nem jársz, Józefa, sötét éjszakánál előbb buza nem érünk.

E tekintetben is történtek már régebben lépések a képviselet körében, de a dolog egész a mult évig nem nyert határozottabb jelleget, midőn is egy gyűlés ki mondotta, hogy as úgy nevezett W. féle telket e célra átengedi s egyszersmind megbizta a tanácsot, hogy a sétatér s ezzel összekapcsolandó mulatóhely és uszoda létesítése iránt tegyen javaslatot.

E szerint tehát csupán a hely hatóságtól függ, hogy a terv végleg valósuljon.

Ezek volnának nagyban azon kérdések, melyek a legközelebbi jövőben megoldásra várnak s ha mind ezen tervek megvalósulnak, elmondhatjuk: már valahára, hogy Kézdivásárhely városa a haladás és felvirágzás útjára lépett. Ugy legyen, szívünkben kívánjuk.

0.

SZEMLE.

Augusztus 1. özv. császárné csendesesen, minden hálküzdelen nélkül mult ki. Ő felségeiken és a badeni nagyhercegi családon kívül a királyi ház valamennyi tagja, valamint a rokon fejedelmi családok tagjai, az udvar méltóságai és az elhunyt császárné udvarhölgyei és kamarásai álltak körül a halottas ágyat. Midőn a halál beállott, a jelen voltak letérdeltek, míg Kögel udvari főlelkész imát mondott. Minekutána ő felségeik és a badeni nagyherceg a halottas szobát elhagyták, a cselédség is nyert beoósátatást. Este 8 órakor a halottas szobában gyász isteni-tisztelet volt, melyet Kögel udvari lelkész tartott. A gyász isteni-tiszteleten a császári pár és a királyi ház valamennyi tagja vett részt. A császárné palotáját egész nap, míg csak a gyászlobogót ki nem tüzték, nagyszámu gyászoló közönség állta körül. Valamennyi színház 3 te zárva volt. A város gyászt öltött.

A Reuter-ügynökség értesülése szerint a lisszaboni angol követ jan. 9-én Barros Gomes külügyminiszternek átnyújtotta Salisbury marquis jegyzékét, mely anélkül, hogy szakítással vagy más intézkedéssel fenyegetődnék, nagyon erőyes hangon van tartva. A jegyzék felhívja Portugáliát, utasítsa haladéktalanul ügyvivőt, hogy vegyék elejét az oly dolgoknak, mint a milyeneket Serpa Píntonak tulajdonítanak, mert az ily eljárás kárára lehetne a függőben levő kérdések nyugodt diplomáciai tárgyalásának. Portugália még nem válaszolt, de választát e hét végére várják. Diplomáciai körökben azt hiszik, hogy Portugália bele akar egyezni a kívánt utasítások megadásába a status quo fentartását illetőleg, ama föltevessel, hogy Anglia ugyanigy fog eljárni.

A „N. Fr. Presse” jelentése: Salisbury szándéka, hogy Majuka vereségét egy Portugália elleni impozáns demonstrációval ellensúlyozza. Ugyanis flottát akar küldeni Delagoabayba s más igen erőyes intézkedéseket is szándékozik tenni déli Afrikában. Ez erőyes politika indirekt uton a transvaali kormányt is tudtára kívánja adni, hogy Anglia a transvaali kormány lépéseit is figyelemmel kíséri s minden hátrányos diverziót elhárítani fog. A portugálok elleni támadások Londonban egyre hevesebbé lesznek s azzal gyanúsítják a transvaali kormányt, hogy bár még leplezte, de azért mégis rokonszenven viseltetik Portugália és ellenszenven Anglia délafrikai tervei iránt. Három nap óta hivatalos körökben szilárd az elhatározás, hogy az esetben, ha Portugália legközelebb teljes elégtételt nem ad, az angol flotta azonnal aktív intézkedéseket tesz elégtétel kioroszolására.

Háromszékmegye közigazgatási bizottságának jan. 7-ki üléséből.

A tagok teljes számu jelenlétében Potsa József főispán megnyitja a gyűlést, üdvözlőlvén az utjében a közigazgatási bizottság tagjait, ugy a régieket, mint az újból választottakat.

A bizottság választmányai megválasztatnak.

1890-ik évre a közigazgatási bizottság albizottságai.

I. Fegyelmi választmány. Rendes tagok: Rehák Ödön kir. pénzügyigazgató, Gyárfás Győző kir. mérnök, gr. Nemes János, Ujjvárossy József. Póttagok: Eötvös Károly Lajos kir. tanfelügyelő, Damokos Albert.

II. Börtönvizsgáló küldöttség. Gr. Nemes János, Damokos Albert, Zathureczky Gyula és br. Szentkereszty Béla.

III. Járásbíróági bírtönökben való vizsgálatra külön kiküldetnek: A sepsiszentgyörgyi járásbíróshoz Ujjvárossy József. A kovásznai járásbíróshoz Damokos Albert. A nagyajtai járásbíróshoz Zathureczky Gyula.

IV. A feltételelesen szabad lábra bocsátott fegyenczek felügy. bizottsága: Molnár Józsiás, Damokos Albert.

V. Arvaügyi felebbviteli bizottság. Rendes tagok: Ujjvárossy József és br. Szentkereszty Béla. Póttag: Damokos Albert. Főispán ur ő méltósága által kinevezettek: Szotyori Nagy Károly, dr. Bodor Tivadar, póttag Imreh Albert.

VI. Erdőrendészeti albizottság: Szotyori Nagy Károly, Ujjvárossy József, báró Apor Gábor, jegyző Vajna Miklós tiszteletbeli főjegyző.

VII. II-foku erdei kihágási bíróság. Rendes tagok: Imreh Albert, Ujjvárossy József, gr. Nemes János, dr. Bodor Tivadar. Póttagok: Szotyori Nagy Károly, Zathureczky Gyula, Bartha János és br. Szentkereszty Béla.

VIII. Felszólamlási küldöttség. (1883. évi XV. t.-cz. alapján): Szotyori Nagy Károly, Zathureczky Gyula, Molnár Józsiás, Damokos Albert.

IX. Tanítói nyugdíj-elbíráló bizottság: Ujjvárossy József, br. Szentkereszty Béla.

Báró Apor Gábor alispán jelentése olvastott, mely szerint a közigazgatás menete 1889. évi december hóban rendes volt.

A tisztikar teljes létszámban volt, szabadság-időt egy tisztviselő sem élvezett.

A központban iktatóra érkezett 1300 darab, elintéztetett 1201 darab.

A megyei pénztár megvizsgálatván, rendben találtatott.

Egyéves utlevél kiadatott 25 drb, 15 napos utazási igazolvány kiadatott 120 drb.

Tűzeset volt a beérkezett jelentések szerint 5. Az összes kár értéke 4892 frt, melyből 850 frt biztosítva volt.

Séra Tamás árvaszéki elnök jelentése szerint november végén az árvák létszáma volt 10,055 személy, decemberben gyámság alá jött 42 személy, összesen 10,097 személy; ebből felszabadult 26, december hó végén gyámság alatt maradt 10,071 személy.

A háromszékmegyei gyámpénztárnak november hóról áthozott készpénze volt 7566 frt 96 kr, ehhez letéztetett árváknak 3475 frt 31 kr, bevételt kamatokból 689 frt 32 kr, töketörlesztésből 3899 frt, együtt 8063 frt 63 kr; összesen bevételt 15,630 frt 69 kr; kiadatott összesen 5762 frt 64 kr, melyet a bevételből levonva, 9867 frt 95 kr készpénz jött át 1890. január hóra.

Ha a korábban takarékpénztárba helyezett 6000 frt a pénztári készlethez adatik, 15,867 frt 95 krt tesz a kikölösözésre utalt pénz összege.

Iktatóra érkezett a mult havi maradékkal együtt 912 ügyszám; ebből elintéztetett 615 ügyszám.

Rehák Ödön pénzügyigazgató jelentése szerint az italméresi adó és italméresi jogosultság az az egész Háromszékmegye területére nézve Dálnok község kivételével biztosítva van, minél fogva az italméresi adóbiztosítás eredményéről szóló részletes kimutatást előterjeszti.

Ezen kimutatásból kivehető, hogy az italméresi adó Háromszékmegye területére nézve jelenleg az 1890. évre feltétlenül, az 1891. és 1892. évekre feltételelesen 132,373 frt 97 krral biztosítva van.

A szeszdó tárgyában jelenti, hogy Háromszékmegye területén van 25 szeszgyár; ezekből üzletben van 23 szeszgyár, szünétel kettő.

Végül a mult évi december havi befizetési eredményről a kimutatást oly jelentéssel terjeszti be, hogy mult évi december havában összesen 150,565 frt 91½ kr és 1888. évi december havában összesen 135,316 frt 55½ kr, tehát a mult 1888. évi december havi befizetési eredményvel szemben 15,249 frt 36 krral több folyt be.

Tekintettel arra, hogy a kimutatott befizetett eredmény nemcsak az előiránnyal szemben kedvező, hanem a tavalyi eredményt felülhaladja, kötelezve érzi magát ezen támogatásért, melyben az italméresi adó biztosítása, valamint adó és egyéb kincstári tartozások befolyása tárgyában részesült, a méltóságos főispán urnak és a tek. közigazgatási bizottságnak köszönetét nyilvánítani.

Solliom Miklós kir. ügyész jelentése szerint a kézdivásárhelyi kir. törvényszék, valamint a megye területén levő kir. járásbíróági fogházakban mult hó utolsó napján le volt tartóztatva összesen 45 elítélt, 13 vizsgálati fogoly, együtt 58, ezek közül 52 férfi, 6 nő.

Bűnvádi jelentés beérkezett 37, ebből egy gyilkosság miatt.

A közgazdasági előadó évi jelentése kapcsán Molnár Józsiás szót emel az idegen iparosoknak a piacokról kiszorítása tárgyában, mely szerint külföldi iparcikk elárúsítható például Kovásznán, míg a kézdivásárhelyi iparos onnan ki van zárva. E tárgyban a bizottság az ipartörvény revízióját tartja bevárándónak, midőn a nehézség orvoslandó leend.

Gyárfás Győző kir. mérnök jelentéséből fel-említjük, hogy a kézdivásárhely-kantai róm. kath. iskolaépület helyreállítása megvizsgálatván, annak alapján az iskolahelyiségek használhatósága megállapítottat s a vállalkozó részére az érdembe hozott kereset kiszolgáltatása céljából kereseti kimutatás állítottat össze. A nagyobb terjedelmu helyreállítások véglegesen csak a tavaszi időjárás bekövetkeztével fejezhetők be.

A vallás- és közoktatási miniszter értesíti a bizottságot, hogy Czibalmos Ferencnek a kézdivásárhelyi felső-népiskola munkavezetőjeként díjazás mellett való alkalmazását nem teljesítheti.

Márkosfalva és Mátisfalva községek egyesítése «Márkosfalva» elnevezéssel keresztültitvén, a kézdivásárhelyi főszolgabírónak erre vonatkozó jelentése tudomásul vétetett. A hivatalos érintkezésben a márkosfalvi elöljáróshoz intézett levelek ezután Márkosfalvára (u. p. Martonfalva) intézendők.

Könyvtárnoki jelentés.

(A kézdivásárhelyi kaszinónak 1890. január 5-én tartott közgyűlésében előterjesztette: Vajna Károly könyvtárnok)

Tekintetes Közgyűlés!

Kilenczedik ízben vagyok szerencsés a tekintetes közgyűlés nagyon becses és mrgtisztelő bizalma folytán az olvasó-egyesületnek kezelésem alatti könyvtáráról szóló jelentésemet előterjeszteni. Bár az elnöki évi jelentés s a pénztárnoki előterjesztés is elég örvedetesen konstatálták egyesületünknek a társasélet fejlesztése érdekében tanusíthatott munkásságát: nem csalódom, ha a lefolyt 1889-ik évet a könyvtárra nézve mindenekfölött előnyösnek jelzem akkor, a midőn szívem egész örömevel s egész büszkeséggel mutathatok, mint fénypontra egyrsülletűn éjében, azon egyáltalán nem kicsinyelhető körülmányre, hogy egyleti tagjaink nagyrésze nemcsak nem idegenkedik a művelődés hathatós előmozdítását eszközölő könyvolvasástól, de 9 év tabantalataiból merített őszinte meggyőződéssel állítom, hogy a könyvtárt hova-tovább, annál fokozottabb mértékben veszik egyletünk tagjai igénybe s az elmult 1889 ik év e tekintetben a legelső köze tartozik, a mennyire 9 évi működésem alatt egy évben sem volt ennyi olvasója könyveinknek, egy éyben sem zaklatott annyira a közönség jó s különösen új könyvekért s nem szidta oly nagy mértékben a könyvtárnokot, ha egyszer-máskor hivatalos akadályok miatt könyvtári óráját nem tarthatta ki, mint az 1889. évben tette azt.

Könyvtárunkat az egyleti tagoknak legalább is kétharmada használja: e fontos körülmény, tekintetes közgyűlés, azt hiszem, minden frázisnál fényesebben bizonyítja azt, hogy egyesületünk egyik fő-főcélja a műveltségnek olvasás útján való terjesztése meglehetősen van kultiválva. Ebbeli állításom igazolására — nem akarván a t. közgyűlés nagybecsű figyelmét bővebb részletezéssel fárasztani — csak annyit hozok fél, hogy az elmult 1889. évben legkevesebb használtak könyvtárunkat július hónapjában, mert ekkor csak 79 tag olvasott 143 művet, de a többi hónapok mindenikében ennél mind nagyobb mértékben vették igénybe a könyvtárt, így pl. februárban 127 tag 275 művet, márcziusban 131 tag 319 művet vett ki olvasásra. Kell-e ennél kézzelfoghatóbb, eklatánsabb bizonyíték arra, hogy egyletünk tagjaiban mennyire fokozódott a művelődési intézmények felkarolása iránti érzék, az olvasási hajlam és hogy ne mondjam szenvedély? Azt hiszem, nem! Ör vendenie kell egyesületünk mindenik tagjának e kellemes körülményföfölt s annál inkább, ha figyelemre méltatjuk, hogy könyvtárunk, melynek ¼-ode magyar írók műveiből áll s köztük Jókai, Jósika,

Mikszáth, Vas Gereben, Szathmáry Károly, Arany, Petőfi, Vörösmarty, Kisfaludy Károly, Pálffy, Petelei, Beniczky s más jeles íróink összes műveit magában foglalja — épen e minőségénél fogva is igen nagymértékben befoly a magyar nemzetiségileg mívelődés fejlesztésére,

(Folytatása következik.)

Különfélék.

— **Közigazgatási tisztviselők kinevezése.** Háromszék vármegye törvényhatósága közigazg. hivatalaihoz a kinevezés alá eső állásokra Potsa József főispán kinevezte: Bocskor Oszkárt megyei alszámvevővé, a megyei árvászekhez történt beosztással; a központi hivatalhoz számgyakor-nokká Váradi Lászlót; a kézdi-járási szolgabírói hivatalhoz irodavezető irnokká Sübek Edét, ugyanoda II. osztályu irnokká Bokor Györgyöt és Fehér Imrét, a kézdi-orbai állatorvosi állásra Werkner Mátyás abauj-torneageyei tiszteletbeli állatorvost.

— **Az influenza** mindig beszéltet magáról. Nincs nap, melyen egy néhány embert hatalmába ne kerítene, s arisztokratikus hajlamaikat követve, inkább a jómódu házakhoz kopogtat be. Hivatalokban, üzletekben megakadt a dolog, sőt még a közforgalomban is nyilvánosan látszik az influenza nyomása. Ugy látszik, hogy e betegség nem is fog addig engedni, míg e hideg, ködös idők tartanak.

— **Időjárásunk.** Irigykedve olvassuk a fővárosi lapokból, hogy ott oly enyhe napok járnak, hogy még a jégpályák is olvadni kezdek; mi nem vagyunk ilyen kellemes helyzetben. Hetek óta oly kemény hidegek uralkodnak, hogy alig volt még a télen egy nap, midőn az eszterhéj megcsordult volna.

— **A regále-bérlet** rengeteg dolgot adott a városi tanácsnak ez évben. A bérlet jóváhagyása későn érkezvén le a miniszteriumtól, az új kezelési rendszer sok nehézséget szült; azonban a tanács vitél nélkül megküzdött az akadályokkal. Minden jel oda mutat, hogy a bérlet előnyös lesz a városra.

— **Mulatság.** A kézdivásárhelyi olvasóegyesület is elhatározta, — habár egy kisé késon is — hogy a farsangon elite-bált fog rendezni. A kézdivásárhelyi játékosnyó egyesület, mely február 8-án szándékozott egy társasestélyt rendezni, az olvasóegyesület iránt való szivességből szándékaról lemondott és a február 8-ki napot az olvasóegyesületnek engedte át. E szerint báljaink száma nem szaporodott, marad az eddigi 3 csupán a minőség szenvedett változást.

— **Öngyilkosság.** Kézdivásárhelyi Labocz Mózes 1848/49-iki honvéd-hadnagy gyógyíthatlan betegsége folytán Maksán föbelötte magát. Teme-tése f. hó 11-én ment végbe.

— **Az étfalvi eset.** Étfalván borzasztó eset történt a napokban. A Benkő Istvánnal szolgálatban levő Czintos Pista nevű béres az ott lakó szolgáló-leányt oly végzetesen szurta keresztül egy juhnyíró ollóval, hogy az rövid idő alatt meghalt. Czintos azt látva, rémületében a csürben egy szarufára felakasztotta magát, s mikor észrevették, már meghalt. A szörnyű tett okát valami viszálykodás képezte a különben is házsártos szolgálégény és együgyű szolgáló között.

— **Halálozás.** Peselneki Rápolthy János a maga s fia Rápolthy Ferencz szárazpataki róm. kath. lelkész, valamint az összes rokonok nevében szomoruan tudatják Rápolthy Jánosné szül. Antal Francziának a lelete 81-ik, házasságunk 44-ik évében, a haldoklók szentségének példás ájtatossággal felvétele után, tüdőlob következtében, folyó évi január 7-én reggeli 2 órakor az Urban történt elhunytát. Az Istenben boldogult áldott nő, a családja boldogságáért önmagát feláldozni tudó szorgalmas, derék édes anya hült tete-meit folyó hó 9-én délután 2 órakor fognak a szárazpataki temetőben örök nyugalomra helyezni, lelkéért az engesztelő szent mise áldozat ugyanaz nap délelőtt 10 órakor fog az Eggek urának bemutatni. Szárazpatakon, 1890. január 7-én. Nyugodjék békében!

— **Nem az utolsó magyar Kálnoky gróf.** Örömmel vesszünk a „P. L.” útján tudomást, hogy gróf Kálnoky Hugó, a morvaországi Kálnoky-ág egyik sarja, tiltakozik az ellen, hogy gróf Kálnoky Félix a Kálnokyak magyar ága kihalt volna, mert ő, bár Morvaországban született, magyarnak érzi magát, sőt szándéka a Székelyföldön letelepedni s így arról gondoskodni, hogy a Kálnokyak magyar ága tovább is virágozzék. Adja Isten s akkor hozott Isten!

— **Teleki Samu gróf** egy második afrikai expedícióra készül még ez év folyamán. Kiindulási pontul ezutal Tripolis fog szolgálni. Az expedíciónak célja földrajzi vizsgálódások és természettudományi tanulmányok tétele lesz. Az expedíciót Teleki Samu gróf maga vezeti, de sok szakember is vesz részt benne.

— **Vadászszerecsse.** Egyik nagyszabású jeles vadász, a ki főnádnyag is, a szomszédterületében hét farkast és kilencz rókát ejtett el, hálára kötelezve ez által a szegény lakosságot. A vadászszerecsse azonban felül még két özzel jutalmazta meg a fáradhatatlan vadászt.

— **Gyilkos lapszerkesztő.** Tomits Jását, az újvidéki gyilkos lapszerkesztőt, rögtön elfogatása után Radványi Ernő vizsgálóbíró elé vitték, a ki azonnal vallatára fogta. „Uram, ennek így kellett történnie; vagy én — egyikünknek pusztulni kellett!” — felelt czinikusan az első kérdésre a gyilkos. A további kérdésekre elmondta, hogy már a múlt kedden megköszöri tettét egy kétélű vadászkés s azóta mindig kereste az alkalmat, hogy azzal leszúrja ellenségét. A tettet nem bánja, mert előre eltökélt szándékkal követte el. — A meggyilkolt Dimitrievics temetése óriási részvét mellett történt. A gyilkos ellen a szerbek között nagy az elkeseredés.

— **Újabb színházgégés.** A színházgégéseknek se hossza, se vége. Havréből jön a legeslegújabb színházgégés híre. Egy havrei távirat szerint ugyanis az „Aleazar-színház” a múlt éjjel teljesen legett. Hajnali három órakor vették észre az mely a szomszédos épületeket is a legnagyobb első lángokat, s bár a tüzoltóság azonnal kivonult, egy félóra alatt az egész épület tüztenger volt, mérvben veszélyeztetve. A tűz keletkezésének oka ismeretlen, de az bizonyos, hogy a szinpadon támadt. Szerecsse emberéletben nem esett kár. Az „Aleazar-színház” egyike volt a legszebbeknek a vidéki francia színházak között s ötven év óta állt fenn.

— **Köszönetnyilvánítás.** A magam és családom részéről felejthetetlen fiunk temetése alkalmával tanusított részvétükért: a kantai róm. kath. gymnasium tanári kara és tanuló ifjúsága, a kereskedőtársulat, egy a kereskedő-ifjak társulata s ennek dalköre, valamint az összes jelenvolt közönség — kik mindannyian igyekeztek lesújtó, mély fájdalomunkban ezáltal is vigasztalást nyújtani — fogadják hálás köszönetünk nyilvánítását. Császár Lukács.

— **A kézdivásárhelyi önkéntes tüzoltó egyesület** zenekara javára 1890. január 5-én rendezett műkedvelői színi előadás alkalmával felülfizettek: tiszteletes Székely Jánosné 6 nagysága 20 kr, Bartha Károlyné 6 nagys. 20 kr, Szabó Istvánné 6 nagys. 46 kr. Tek. Szabó Mózes ur 1 frt, tek. Csizsár Pál ur 80 kr, tek. Tóth Mihály ur 60 kr, tek. Császár Lnkács ur 60 kr, tek. Kovács Bálint ur 30 kr, tek. Finta Mózes ur 20 kr, tek. Pitroff Alajos ur 20 kr, tek. Török Sámuel ur 20 kr. Együtt 4 frt 70 kr. A szíves felülfizetéseket hálás köszönettel nyugtázza a rendező bizottság nevében: Barabás Mór.

— **A „Képes Családi Lapok.”** szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap már tizenegy év óta küzd hazafias lelkesedéssel és kitartással nemzeti irodalmunk bátyjában, már tizenegy év óta lobogtatja a nemzeti művelődésnek s izlés nemesítésnek a zászlóját, s most is, a midőn Brankovics György jeles szerkesztése mellett már tizenkettődik évfolyamába lép a legelőkelőbb, a legkitünőbb írók és írók műveivel indul — a nemzetiségünket még mindig fenyegető s hazánkat sáska rájként előzőnlő német szépirodalmi lapok elleni hadjáratra. A „Képes Családi Lapok” munkatársai: Jókai Mór, Tolnai Lajos, Mikszáth Kálmán, Dalmady Győző, Temérdek (Jeszenszky) Dániel, Lauka Gusztáv, Brankovics György, Rudnyánsky Gyula, Pósa Lajos, Prém József, dr. Sziklay János, Palágyi Lajos, Inczedy László, Muray Károly, Méry Károly, Petri Mór, dr. Roditzky Jenő, Beniczky-Bajza Lenke, Büthner Lina, Nagyvárady Miza, Kulifay Benitzky Irma, Hevesiné — Sikor Margit, Fanghné Gyujtó Izabella, Gaal Károlin, Karlovsky Ida, Harmath Lujza stb. stb. Vajjon kikerülne fel az előkelő szellemi kamatok termékeit a külföld műveivel! Magyar ember bizonyára nem! S a magyar nő még kevésbé! A „Képes Családi Lapok” az összes szépirodalmi lapok között a legelőkelőbb, a legváltozatosabb.

Tartalma az irodalom minden válfaját felöleli; képei a leghíresebb festők műveit mutatják be; „Hölgyek Lapja” czimű divat melléklete a legújabb divatképeket hozza, s a nevelés az egészség, a gazdaság, a kertészet s a konyhaterén nincs oly kérdés, a melyet ne tárgyalna. „Regény melléklete” három-négy eredeti regényvel ajándékozta meg évenként előfizetőit. „Zöld borítéka” telve van mulattató apróságokkal s talányokkal, melyeknek megfejtői érdekes jutalmakat kapnak. S a „Képes Családi Lapok” daczára sokoldalúságuknak, mégis bátran kezébe adhatók a család minden rendű és kora tagjának, daczára gazdag tartalmának mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap. Előfizetési ára a „Hölgyek Lapjával” s a „Regénymelléklettel” együtt egész évre 6 frt, félre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. s a kiadóhivatal (Budapest, nagykiróna-utca 20. sz.) melyhez az előfizetések legcélszerűbben postautalványon intézendők, kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatószámokkal.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Nyílt tér.*

Színes selyem szövetek méterenkint 60 krtól 7 frt 65 krig.
Sima és mintázott (2500 különféle szín- és mintában) küld ruhadarabonként és méterenként portó- és vámmentesen **G. Henneberg** gyári raktára Zürichben. Levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

* E rovatban megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

H I R D E T É S E K.

Sz. 7189. Pályázati hirdetmény.

1889.
Léczfalva körjegyzői csoportban, melyhez Léczfalva 906 lélekkel, Maksa 779 lélekkel, Bita 484 lélekkel, Várhegy 111 lélekkel, összesen 2280 lélekkel bíró községhez tartoznak, a **körjegyzői állomás** lemondás, illetve a körjegyzőnek nyugdíjaztatása folytán megürülvén, annak betöltésére ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állomással 400 frt fizetés, 80 frt körjegyzői küldönc- és fuvrdíj, 54 frt lakbér, fűtés és irodai átalány, valamint a vármegye törvényhatósága által a jegyzőknek magánfelek ügyében teljesített eljárásukért megszabott díjak élvezete jár.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomásra pályázni óhajtanak, mikép az 1883. évi I. t.-cz. 6. §. és az 1886. évi XXII. t.-cz. 77. §-ban előírt képesítésüket, eddigi alkalmaztatásukat és erkölcsi, valamint társadalmi előéletüket igazoló okmányokkal felszerelt pályázatokat hozzám folyó évi január 31-ig annál inkább adják be, mert a később beérkezett pályázatok tekintetbe vétetni nem fognak.

K.-Vásárhely, 1889. decz. 29-én.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

3-3

Fontos regale bérloknek.

Rum, szilvorum, törköly-

és 5-5

s e p r ő - p á l i n k a

ugy nemkülönb mindenemű

L I K Ö R , S Z E S Z E S I T A L É S E C Z E T

hideg uton minden készülék nélkül előállitható

W A T T E R I C H A R N O L D

Budapest, Dohányutca 24. (az izr. imaház átellenében) a jutalomdíjazott **essenciák** és **áthe-rikus olajok** által.

Vizahólyag, glycerin. borzamat, savtalanító por, borszinek, borsesz, derítőpor és mindenemű borbetegek elleni szerek raktára.

Kezelési utasítások és árjegyzék ingyen.

Parafadugaszok és czinkupák.

Szész megtakarítására való pálinka-erősítő essencia.

Ügynök felvétetik.

MAGYAR MERCUR

HITELES SORSOLÁSI TUDÓSÍTÓ

osztrák-magyar és külföldi sorsjegyekről, kisorsolandó állam- és magánköteleztvényekről, vasuti, gőzhajózási és ipar-részvények és elsőbbségi kötvényekről záloglevelekről stb.

SZAKIRAT BANK-, PÉNZ-, BIZTOSÍTÁSI ÉS VASUTI ÜGYEKRŐL.

Előfizetési ára: EGÉSZ ÉVRE 2 ft.

Kiadó és tulajdonos: LÖRY JENŐ.

BUDAPEST.

Hatvani-utca 17 szám.

BUDAPEST.

A nagyméltósági m. kir. belügyminiszterium által 1888. évi 80.853/III. b. szám alatt és a nagym. m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszterium által 1889. évi 244. eln. sz. alatt, mint a magyar államban forgalomban levő és kisorsolás alá eső értékpapírok huzásainak eredményéről kellő tájékoztatást nyújtó sorsolási lap, az összes közhatóságok figyelmébe ajánlva.

XIII. évfolyam.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS!

XIII. évfolyam.

A MAGYAR MERCUR

január 1-én tizenharmadik évfolyamába lépett.

Ha valaki figyelemmel kísérte azt a fokozatos és célzatos haladást, melyet lapunk tizenkét év alatt megtett, nem tagadhatja meg tőlünk elismerését; azt az elismerést, melyet a lankadatlan szorgalom, becsületes munka, tiszta szándék és önzetlen törekvés kiérdemelt, és melyet nagyméltósági m. kir. belügyminiszter ur 1888. évi 80.753/III. b. szám alatt és a nagym. m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszterium 1889. évi 244. eln. sz. alatt kelt rendeletei is kifejeznek.

E miniszteri elismeréseket már jóval előbb megelőzte a nagy közönség elismerése, mert általában el van ismerve az, hogy a Magyar Mercur a legpontosabban megjelenő, legmegbízhatóbb és leghitelesebb sorsolási lap és hogy magasán fölötté áll minden hasonnemű vállalatnak.

A múlt év óta lapunk alakja jelentékenyen megnagyobbodott a beosztása czélszerűen megváltozott és a mi a fődolog lapunk már egy év óta rotációs gépen nyomtatik, mint csak a legnagyobb napilapok, miből az a megbecsülhetetlen előny jut előfizetőinkre, hogy ez által lehetővé van téve az, hogy lapunk néhány órával a mindenkori huzások után már részen mehet a szélrózsa minden irányába, a mint tényleg lapunk egy-két nappal mindig előbb jelenik meg, mint bármely más sorsolási lap az országban.

A jövőre vonatkozólag, úgy mint eddig, ezentul is csak az lesz a főtörekvésünk, hogy azon az ösvényen haladjunk tovább, melyen eddig is haladtunk. Törekedni fogunk, hogy mindig többet és többet, jobbat és jobbat nyújtsunk olvasóinknak.

A sorsolásokról, mint eddig is, kiváló gondot fordítunk és a számok revideálásának oly rendszerét léptettük életbe, hogy a sajtóhibák majdnem ki vannak zárva, de ha elvétve mégis esuzna be egy hiba lapunkba, azt a következő számban már helyreigazítjuk. A mindenkori sorsolások mellett közöljük mindig a hátralékosok, vagyis régebben kihuzott, de még fel nem vett kötvények jegyzékét is.

Ily módon, a ki lapunkat tartja, meg van óva attól, hogy károsodjék az által, hogyha a sorsolásokat nem nézte meg annak idején. Azonban bármi okból mégis kétségben volna valamelyik előfizetőnk az iránt, hogy sorsjegye vagy kötvénye nem-e sorsoltatott már régebben ki, annak egy egyszerű levelező lapon való megkeresésre bármikor a legkészségesebben és ingyen adunk felvilágosítást a szerkesztői üzenetekben és általában előfizetőnk sorsjegyeinek és kötvényeinek revízióját ingyen és a legnagyobb készséggel eszközöljük.

A lap szövegének összeállításában az eddig követett rendszert fogjuk tovább fejleszteni és tökéletesíteni. Munkatársaink számát, kik közül már a múlt évben is találkoztak olvasóink Enyedy Lukács, Fenyvessy Adolf, Mudrony Soma stb. stb. neveivel, új esztendőttől kezdve újabb elismert szakérőkkel szaporítjuk, kik máris kötelező ígéretet tettek, hogy gyakrabban fogják dolgozataikkal lapunkat megkeresni.

A biztosítás, közlekedés és minden egyéb közgazdasági, főleg pénzügyi kérdés úgy mint eddig, ezentul is gondosan összeállított külön rovatban tárgyalatik. Minden közleményünkben különös sulyt fektetünk arra, hogy a kérdés, melyet felvettünk, tisztán, mindenki által érthetően és jó magyarsággal legyen megírva. Mi mindenkor mellőzni fogjuk az akademikus fejtegetéseket és csakis a gyakorlati értékű közleményekre helyeztük a fősulyt.

A magyarosodásra is különös sulyt fektetünk. Eddigél el volt árasztva az ország német, főleg osztrák sorsolási lapokkal, melyeket tizenkét éves fáradhatatlan munkával sikerült nagyjából kiszorítanunk. Fájdalom azonban, még mindig roppant nagy számban járnak hazánkba a külföldi német sorsolási lapok, melyeknek folytonos törekvése oda irányul, hogy a magyar értékek iránt rossz véleményt keltsenek. Sok tekintetben ez is oka annak, hogy államadóssági kötvényeink jobbra a külföldön vannak, és mi a külföldnek kamatozunk óriási mértékben. Pedig mily óriási nemzetgazdasági hátrány hárul ebből hazánkra.

Különös sulyt fektetünk a szerkesztői üzenetekre, mely rovatban hasznos utbaigazításokat adunk a közönségnek mindenféle pénzügyi és általános üzleti vagy gazdasági természetű kérdésre. Bármely szakmánkba vágó kérdésekre itt készséggel és díjmentesen adunk felvilágosítást.

Különös figyelemmel fogjuk tárgyalni a vidéki pénzintézeteket is, mint a melyek a nemzeti vagyon igen tekintélyes részét képezik.

A jelentékeny gyarapodás dacára, melyen lapunk átment, előfizetési ára marad a régi. Budapestben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve, egész évre 2 forint.

Oly csekély ár ez, melynél kevesebért már lehetetlen megbízható lapot nyújtani, a mint hogy azok a sorsolási közlönyök, melyeket még olcsóbb árakon kínálnak, nem egyebek haszontalan papírszeleteknél, melyekre hibás és megbízhatatlan számok vannak nyomtatva.

A MAGYAR MERKUR szerkesztősége és kiadóhivatala.

(Budapest, Hatvani-utca 17. szám.)